

Index Rerum,

censibus & redditibus futuris, potest agi & subsequi
 iudicis condemnatio, p. 630. n. 26
 Fructus suos facit qui auctoritate & sententia iudicis
 possidet tanquam bonæ fidei possessor, pag. 662. nu-
 mero 138
 Fructus suos an faciat iudicis auctoritate possidens
 etiam sine titulo, vel eo invalido, ibid. n. 139
 Fructus cum restituuntur, irrita aut annullata senten-
 tia, cuius contemplatione quis possidebat, ibid.
 num. 145
 Fructus restituit cum re is cui virtute decreti annullati
 possessio adjudicata est propter debitum, & licet pro
 parte veri debiti, p. 663. n. 146
 Fructus restituuntur ei cui bona vendita ob debitum ex
 iustitia reddi iubentur, ibid. n. 148
 Fructus percepti vigore sententiæ & executionis, tam
 per viam appellationis, quam revisionis revocata re-
 stituentur, ib. n. 149
 Fructus etiam percipiendi vigore executionis rescissæ
 sunt restituendi, ibid. n. 150
 Fructus perceptos & quos percipere potuit, præstat
 attentans etiam in sententia non exprimat, dum-
 modo sint percepti à tertio, à condemnato attentan-
 te causam habente, ib. n. 152
 Fructus à se perceptos præstat attentans condemnatus,
 licet evitet executionem pro iis quos percipere po-
 tuit, quando dat tertium qui illos percepit, ibid.
 n. 153
 Fructuum condemnatio verificatur in perceptis à tertio
 habente causam ab attentante condemnato, ibidem
 num. 154
 A Fructibus non excusat bona fides & auctoritas iudi-
 cis illum, qui virtute sententiæ revocata possidet,
 p. 664. n. 161
 Fructus quilibet etiam bonæ fidei possessor lite pendente
 perceptos tenetur restituere, ibid. n. 163
 Quod procedit etiam si fiat Fructuum oblatio, etiam li-
 quidum, cum sint cum effectu restituendi, ut tol-
 latur iurisdictionis suspensio, ibid. n. 172
 Fructuum partitionem tacite subintellectorum in senten-
 tia operari clausulam [parito] verius ostenditur, p.
 665. n. 177
 Fructuum condemnatio per juris subauditionem facta
 intelligitur, ubi res mandatur restitui, & verbo (res-
 tituere) sententia usa est, ibid. n. 178
 Fuga.
 Fugæ periculum sufficiens est ad impediendam, & ex-
 cusandam citationem, p. 139. n. 17
 G.
 Gabella.
 Gabellam debitam à clerico negotiatore, potest
 iudex laicus exigere & exequi in temporalibus
 captis pignoribus, salva tamen persona, p. 660. n. 103
 Gallecia.
 Galleciæ Senatoribus, & advocatis Regii Senatus vio-
 lentia materia præ cæteris patet, & qua de causa,
 p. 62. n. 117
 Gestum.
 Gesta per iudicem sine partis citatione dicuntur atten-
 tata, facta intra tempus ad appellandum, p. 110.
 num. 73
 Gesta post appellationem ex natura ipsius dicuntur pro-
 venire & eorum revocatio pendet à futuro eventu,
 p. 122. n. 25. vide ib.
 Gesta intra decem dies ad appellandum à tempore sen-
 tentiæ, licet sint nulla & attentata; tamen gesta post
 illos, & antea quam perveniat sententiæ tenor ad no-
 titiam condemnati, non revocantur per viam atten-
 ti, quia non sunt nulla ipso iure, sed per viam ius-
 titiæ, p. 409. n. 225
 Nec Gesta dicuntur attentata, quia deficit appellatio,
 nec altera pars illorum revocatione instans est au-

dienda, p. 471. numero 23
 Gesta à iudice à quo tangenti articulum à quo est ap-
 pellatum, ut attentata sunt omnia revocanda, p. 472.
 num. 26
 Gesta ad suos auctores restituntur, p. 569. n. 22
 Gestum in faciliorem causæ expeditionem non venit ut
 attentatum revocandum, p. 390. n. 257
 Gestum præcedens appellationem, & ejus tempus ad ap-
 pellandum, non dicitur attentatum, p. 191. n. 464
 Nullum est omne Gestum præter mandati formam, nec
 valet, ut valere potest, p. 519. n. 112
 Gratia.
 Gratia Pontificis fundata super aliqua causa aut quali-
 tate, est nulla ipso iure, non confitit de qualitate,
 p. 320. n. 46
 Gratia concessa etiam motu proprio non potest operari
 ultra intentionem & mentem concedentis, ibidem,
 num. 47
 Gratia narratio falsa existens perpetuo gratiam annullat
 ipso iure, ib. n. 48
 Gravamen.
 Illato gravamine per iudicem si ab eo pars appeller, &
 iudex appellantem reponat, videtur reponendo, gra-
 vamen revocare, & si reponendo altera pars grave-
 tur, à tali repositione licite appellatur, p. 106. n. 16
 Doctrina relata procedit, non solum quando iudex ex-
 pressè revocavit interlocutoriam, sed etiam tacite,
 nempe faciendo actum contrarium, ibid. n. 17
 Gravamen est causa appellationis, quo cessante cessat &
 ipsa appellatio, p. 111. n. 87
 Gravamen vexationis seu fatigationis dicitur, quando
 iudex declarat exceptionibus oppositis non obstanti-
 bus ad ulteriora procedendum, sive sit declaratio ta-
 cita, sive expressa, p. 139. n. 25. & quod in hoc casu
 legitime appellatur, p. 139. & 140. & n. 31. & 32
 A Gravamine illato in non faciendo licite appellatur,
 p. 153. n. 197
 Si pars à Gravamine revocato poterat appellare, poterit
 contrarius à gravaminis revocatione, cum idem jus
 fervetur in ejus repositione, quod in revocatione,
 p. 154. n. 206
 Gravamen est causa fundamentalis, & finalis, appella-
 tionis, p. 159. n. 7
 Gravaminis cessante causa, cessat appellatio, p. 159. n. 8
 Gravamen tacite procedendo ad actum quod non
 compatitur cum iure partis, & eo quod petit, ibid.
 num. 18
 Gravamen præcedere appellationem, non è converso,
 & exceptionis tacita vel expressa expectanda determi-
 natio, ib. n. 11
 Gravaminis causa expressè est proponenda appellatione
 ab interlocutoria, ib. n. 13
 Gravaminis cognitio, & revocatio pertinet superiori Ec-
 clesiastico, non autem Senatui Regio, cui tantum
 spectat determinatio super vi & delatione, p. 191.
 n. 268. & 269
 Gravaminis revocatio petita est revelatio, denegatio
 præcedens est gravamen à quo tunc appellatur, p. 162.
 num. 45
 Gravamen futurum quando trahit originem à gravami-
 ne illato, appellatio ratione utriusque valet, ibid.
 num. 46
 A Gravamine comminato potest appellari, ibidem, nu-
 mero 46
 Gravamina diversa diverso iure censentur, p. 165. n. 6
 A Gravamine momentaneo non licet appellare, p. 264.
 num. 21
 Gravamen non potest reparari, quando non potest ap-
 pellari à diffinitiva, p. 204. n. 10
 Gravamen in possessorio reparatur in petitorio, secus si
 super petitorio, iudicium non expectatur, p. 206.
 num. 40
 Gravamina

& Verborum.

Gravamen dicitur irreparabile per appellationem à
 diffinitiva, quando nullo modo ab ea permittitur
 appellare, p. 209. n. 82
 Gravamen non reparari per appellationem à diffinitiva
 verificatur, quando ab ea est prohibita quoad utrum-
 que effectum, non quoad suspensionem tantum, p.
 210. n. 89
 Ab extrajudiciali Gravamine duo oriuntur remedia,
 appellatio intra decendium, & recursus extra illud,
 p. 273. n. 24. & 25
 A Gravamine peraquatorum, hoc est, reparandorum de
 pechos, appellatur intra duos menses à die notitiæ
 gravaminis, ib. n. 26
 Gravamen si constat juris præsumptione, seu allegatione
 juris, appellatio non requirit aliam causæ expref-
 sionem, p. 314. n. 4
 Gravamen legis non est gravamen, à quo non appella-
 tur, p. 315. n. 23
 Gravamine justificato per superiorem invento potest
 causam retinere, aliter autem remittit inferiori, p.
 322. n. 8
 Gravamen illatum in sententia possessorii, si reparari
 non potest per petitorium, admittit appellationem
 suspensivam, p. 453. n. 115
 In quolibet causæ articulo, seu Gravamine diverso,
 bis poterit gravatus provocare, non amplius, p. 474.
 num. 3
 Millies Gravatus in una causa, totidem poterit bis à
 singulis gravaminibus appellare, ib. n. 5
 A Gravamine illato agenti via privilegiata facilius ad-
 mittitur appellatio, quam adversario, pag. 550. 551.
 numero 13
 Gravamen illatum ultra sententiæ tenorem novum est,
 & excessus minimè admittendus, p. 516. n. 66
 Novum Gravamen illatum per executorem nondum in
 iudicio fuit cognitum, nec gravatur super illo con-
 demnatus, ibid. n. 67
 A simplici Gravamine per executorem illato appella-
 tionis non defertur, p. 517. n. 78
 Ratio differentia inter simplex Gravamen, & gravamen
 qualificatum scilicet, excessum redditur, ibid. n. 79
 Agem prius de simplici executoris Gravamine & suc-
 cumbens, an possit postea idem gravamen qualifica-
 tum, & sic per viam excessus in iudicium deduce-
 re, p. 524. n. 199
 Gravamen simplex executoris ut excessum proponens
 ineptè, & ante tempus agit, quapropter succumbens
 peracta executione illud aptè proponit, ib. n. 202
 Gravamen sat præjudiciale dicitur, quo impeditur via
 executiva competens, p. 550. n. 11
 H.
 Hereditas, Heres.
 Prius de Hereditate, rei vendicatione, vel pro so-
 cio actionibus, cognoscendum, quàm de divi-
 sorio iudicio, si possessor cohærens seu consocius
 ab alio negetur, p. 150. n. 174
 Heres obligatione quoad factum personale qua teneba-
 tur defunctus, capi non potest, p. 177. n. 106
 Heres durante tempore conficiendi inventarium capi
 non potest, ibid. n. 5, qui ultra inventarium tenetur,
 si bona in eo contenta abscondat, ibid.
 Hereditas, quid est universum, apta comprehendere
 mobilia & immobilia, p. 214. n. 18
 Heredes Clerici quando ad reparationem tenentur,
 coguntur non obstante appellatione, quia qualitas
 obligationis ex persona heredis non mutatur, p.
 367. n. 25
 Heres ut ex testamento militis in possessionem mittat-
 ur, requiritur plena probatio, p. 447. n. 22
 Hereditatem qui tenetur restituere, & monitus recu-
 set, habetur pro restituente legis interpretatione,
 p. 539. n. 89
 Salgado de Protec. Reg.

Heres intentas bonorum possessionem universalem au-
 petitionem hereditatis contra possidentem unam rem
 tantum, sententia comprehendit omnia bona quæ
 post sententiam coeperit possidere, p. 611. n. 170
 Heres intentans iudicium universale bonorum possessio-
 nis, adversus nullam rem hereditatis possidentem,
 si post condemnationem coeperit possidere non officit
 sententia, ib. n. 172
 Hæresis, Hæreticus.
 Hæresis à crimine quando nunc admittatur appellatio,
 p. 466. n. 34. remissivè
 Hæretico licet prohibeatur appellatio à diffinitiva, non
 tamen ab interlocutoria, & quare, pagin. 210. n.
 90. & 91
 Hypotheca.
 Hypothecans pro alio rem suam, & non personam,
 dicitur debitor respectu rei exhibitæ tantum, p. 181.
 n. 144. & 145
 In Hypotheca probari debet de dominio vel quasi de-
 bitoris, p. 549
 Hypothecaria ex instrumento guarentigio executivè ex-
 peritur contra omnes hæredes & successores univer-
 sales, sed non contra particulares, p. 585. n. 219
 I.
 Immemorialis.
 Immemoriales præscriptio non suffragatur quantum-
 vis legitime probata, si apparet de iniquo principio
 invalido, & injusto titulo, p. 45. n. 285
 Immemorialis præscriptio cessat cum simul in claris, de
 ejusque infecto principio clare apparet, ib. n. 286
 Immemorialis effectus cessat, ubi constat de mala fide,
 ib. n. 287
 Immunitas.
 Immunitate Ecclesiæ sententiæ non gaudentes si appel-
 lent ab extractione, vim non fieri, decernit Sena-
 tus, p. 178. n. 117
 Immunitati Ecclesiæ an invitis rectoribus ejus possit
 aliquis renunciare, ib. n. 119
 Immunis à collectis si describatur in libro contribu-
 tionum, debet infra decem dies appellare, p. 517. n. 89
 Non immunis autem ab excessu poterit querelam sem-
 per proponere, ib. n. 89
 Impedimentum, Impeditus.
 Impedito agere non currit terminus, p. 125. n. 65
 Impedimentum excusat à poena contumaciæ, desertio-
 ne solutione canonis, & ab obligatione accedendi
 ad Concilium, ib. n. 67
 Propter impedimentum receditur à forma, ibid. n. 68
 Impedito de facto iudicis non currit tempus, ibid. n. 69
 Impedimentum proveniens ex facto Principis excusat,
 ib. n. 70
 Impedimentum ob recursum ad Regem evidens est, &
 patens ex actis, quantum tempus duraverit, ibid.
 num. 73
 Impedientes de facto, & contra juris dispositionem ju-
 risdictionem iudicum ecclesiasticorum dumtaxat, in-
 currunt in Bullam in Cæna Domini & ejus censuras,
 p. 37. n. 233
 Appellare licet à denegata dilatione legitime impedita
 quominus queat locum examinis adire, p. 290. n. 260
 Dummodo Impeditus intra terminum edictorum se op-
 posuerit, p. 297. n. 261
 Et dummodo Impedimento legitimo coram Ordinario
 doceatur per testimonium, puta, ibid. n. 262
 Impedimentum, quod potuit removeri, non excusat,
 ib. n. 263
 Impedimentum propriè illud est, quod evitari non po-
 test, ibid. n. 264
 Impedimentum ut excuset, debet probari, fuisse cau-
 sam immediatam, ne aliquid fieret, ib. n. 265
 Impedimentum non sufficit probare, sed etiam diligen-
 tiam pro illo removendo, ib. n. 266
 QQq 2 Impedi-